

LEPSZYĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (4), się (1).

e jasne.

inf lepszyć się (1). ◇ *praes 3 sg* lepszy się (1). ◇ *3 pl* lepszą się (1). ◇ *praet 3 sg m* lepszył się (1).
◇ *con 3 pl m pers by* się lepszyli (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Stawać się lepszym, poprawiać się; mutare mentem a. mores a. vitam, ad frugem bonam redire a. se recipere, meliorescere, proficere ad bonitatem Cn (5) :

lepszyć się z czego (1): TEn Błogolławiony Ian Iáłmużnik/ bárzo wielkie kochánie w tym miał/ gdy iákíe świętych przykłády y powieści słyżał/ ábo czytał: rad to pámiętał/ y ftego się lepřzył *SkarŻyw 97.*

lepszyć się czym (1): Czym fye młody człowiek lepřzy? gdy ftrzeże słów twoich: Toć ieft mój cěl: nie day/ pánie/ mijác vltaw twoich. *KochPs 179.*

lepszyć się za czym (1): Abowiem wiele ich ieft/ co zá okazánim káiki [...] rychley fye lepřzą niż zá karánim niemilofyernym *GroicPorz c4.*

W połączeniach szeregowych (2): KromRozm III L3; Potym czytano dekret Papielki/ ktorým vpomina wřzytki krześciány/ áby się lepřzyli/ Bogá się bali/ częfto się spowiadáli/ pokutowali/ pościli/ do Kościoła chodzili/ Świętych o przyczyny prořili/ y Świętá ććili v ftáwione. etc. BielKron 224v.

Formacje współrdzenne cf LEPSZYĆ.